

[Skatteministeren]

slagene. Ved den lejlighed tog Rådet overhovedet ikke stilling til forslagene, men besluttede, at der skulle foretages en nærmere undersøgelse af deres økonomiske virkninger, og først herefter ville Rådet kunne påbegynde en første politisk drøftelse af dem.

Arbejdet vedrørende kulegravningen af de økonomiske virkninger af forslagene er blevet henlagt til den såkaldte økonomisk-politiske komité, som er en embedsmandskomité under Økofinrådet. På det finans- og økonomiministerråd, som fandt sted i går, blev der orienteret om, at den økonomisk-politiske komité er startet på arbejdet, og at komiteen forventes at have en rapport klar om et par måneder. Først derefter vil rådet gå i gang – muligvis – med en realitetsbehandling af procedurespørgsmålet vedrørende disse forslag.

I øvrigt viste det første møde i den økonomisk-politiske komité, at det ikke kun er et højafgiftsland som Danmark, der har problemer med forslagene, men at det også er lande, der har et lavt afgiftsniveau, f.eks. Italien og Luxembourg. Disse lande fremhævede de kolossale problemer, som en afgiftsharmonisering vil medføre, og fra flere sider blev det også fremhævet, at medlemslandene fortsat bør have mulighed for at føre f.eks. en selvstændig sundhedspolitik og en selvstændig energipolitik, hvilket jo ikke vil være muligt eller i hvert fald vil blive stærkt indskrænket, såfremt der sker en harmonisering af punktafgifterne på disse områder.

Fra dansk side har vi under de hidtidige drøftelser af hvidbogsforslagene fremhævet, at formålet med forslagene først og fremmest måtte være en lettelse af den erhvervsmæssige samhandel inden for EF. Det er i øvrigt et synspunkt, som også støttes af andre medlemsstater og vel egentlig også accepteres af Kommissionen. Og ud fra netop dette synspunkt har vi argumenteret for, at en afvikling af de tekniske handelshindringer og af de mange gange besværlige grænseprocedurer i virkeligheden er langt, langt vigtigere end en harmonisering af afgifterne, for hvis vi går ind til benet og begynder at drøfte, hvad det er, der reelt skaber vanskelighederne for den frie samhandel i EF, så er det i virkeligheden snarere tekniske handelshindringer og besværlige grænseprocedurer, end det er forskelle i afgiftsniveauet landene imellem. Eksempelvis har danske vognmænd

jo ofte beklaget sig over den tid, de måtte vente ved de udenlandske grænser for at få kontrolleret toldpapirerne, en ventetid, som er dyr for vores eksport. Denne ventetid kunne afskaffes ved, at man forenkler procedurerne, f.eks. ved at flytte dem ind i landet.

Hr. Ivar Nørgaard og også hr. Bollmann var inde på EF-redegørelse nr. 6, den, der handler om den såkaldte clearingordning, og hr. Ivar Nørgaard påpegede ganske korrekt, at hvis man forestillede sig, at vi var i stand til at etablere en velfungerende clearingordning, var der i virkeligheden ikke længere behov for den harmonisering af momssatserne, som Kommissionen har lagt op til. Det er en fuldstændig korrekt konstatering fra hr. Ivar Nørgaards side, som jeg er helt enig i.

Nu er etableringen af en sådan clearingordning overordentlig vanskelig – jeg tror også, hr. Bollmann var inde på det – og man kunne risikere, at der i kølvandet heraf opstod endnu mere bureaukrati og endnu flere besværligheder.

Men netop fordi etableringen af en sådan clearingordning er noget helt centralt, hvis man overhovedet vil diskutere en forenkling af grænseproceduren, ville det være relevant, inden man overhovedet snakkede afgiftsharmonisering, at snakke om denne clearingordning. Dette synspunkt har vi da også ført frem fra dansk side.

Ifølge Kommissionens opfattelse skal hvidbogsforslagene imidlertid også bidrage til, at EF af borgerne opfattes som en enhed. Det vil sige, at heller ikke private indkøb i andre medlemsstater skal give anledning til grænsekontrol, og det fører os direkte over i diskussionen om den såkaldte grænsehandel, der som bekendt har været et stort problem for Danmark, lige siden vi kom ind i EF. Vi fik dengang en tidsbegrænset særordning, som er kendetegnet ved, at den kun kan forlænges, hvis Kommissionen stiller forslag om det og alle de andre medlemsstater går ind for det. Og der forestår nye forlængelsesforhandlinger i midten af 1988.

Det ville nok være at stikke hovedet i busken ikke at erkende, at vi rent faktisk har nogle grænsehandelsproblemer, og at disse bunder i, at der er en betydelig forskel mellem specielt det vesttyske og det danske afgiftsniveau. Derfor synes jeg heller ikke, man kan se væk fra, at der er en national dansk interesse i – helt uaf-